

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718940520832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

JOHANNA.

Tal ikke derom, Ingeborg! Seer du ikke, hvor bedrøvet Jørgen bliver!

JØRGEN.

Lad hende kun tale! Det er en gammel Sorg, skjøndt aldrig glemt; og snart haaber jeg at finde hende der igjen, hvor en naadig Gud vil tilgive os vore Synder.

JOHANNA.

Vil du ikke see efter, Jørgen, hvor de Andre blive af? Du kan dog endnu bedst kommandere dem.

Jørgen gaar.

AXEL.

Ulrikka var en deilig Pige dengang; næst efter Johanna var der ingen smukkere i den hele Egn. Vi kaldte Jer de fagre Søstre paa Kinnekullen.

ULRIKKA. DE FØRIGE.

ULRIKKA

kommer frem bag et Klippestykke, talende med sig selv.
Naar jeg nu blot kan faae mit Guld igjen.
— Jeg haaber dog — han loved det saa vist.
— Desuden blev han vred, saa ei jeg voved'
At tale til ham meer om denne Sag.
— Dog var det ikke vel betænkt, Ulrikka!
At du betroed ham din hele Velfærd.
— Men jeg kan Intet see, mig Dagen blender.
Kommer længere frem imod Forgrunden, de Andre betragte hende med Forundring.